

Vier opdrachten: de houding die Jezus van ons vraagt

Bij ieder kind kijk je er naar uit: wat zou het eerste woordje zijn dat hij of zij gaat zeggen? Misschien 'mama' of 'papa'. Maar het kan ook zijn: 'Uit! Uit!' 'Ik wil uit mijn kinderstoel, ik wil uit de box!' Of: 'Ook! Ook!' 'Dat daar, dat wil ik ook!'

Je eerste woorden, die zijn van belang. Net als je laatste woorden. Als iemand is overleden, dan vraag je dat soms: 'Heeft hij nog iets gezegd? Wat waren zijn laatste woorden?'

Vandaag hebben we de laatste woorden van Jezus gelezen. Niet de laatste woorden voor Zijn sterven, maar de laatste woorden voor Zijn hemelvaart, de laatste woorden voor Zijn afscheid van de discipelen. En het komt er dus op aan dat we goed luisteren, wat Jezus hier zegt. Het zijn woorden met een grote lading.

Hier, bij het afscheid van Zijn discipelen, grijpt Jezus terug op het begin: de tijd van Johannes de Doper. Hij, Johannes de Doper, wees op Jezus, en Hij zei: 'Je moet bij Jezus zijn!' Zo kwam Andreas bij Jezus, en hij bracht zijn broer mee, Petrus, en zo ontstond die groep van leerlingen om Jezus heen.

En wat zegt Jezus nu, vlak voor de hemelvaart, over Johannes de Doper? Hij zegt: 'Johannes doopte wel met water, maar u zult met de Heilige Geest gedoopt worden, niet lang na deze dagen.'

Jezus haalt hier woorden aan van Johannes de Doper Zelf? Want wat zei Johannes? Je kunt het nalezen in Lukas 3: 16: 'Ik doop u wel met water, maar Hij komt Die sterker is dan ik, bij Wie ik niet waard ben de riem van Zijn sandalen los te maken. Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur.'

Glas-in-lood-raam met Saint Patrick en koning Aengus.

En nu zegt Jezus dus: 'Let op! Die tijd, dat jullie met de Heilige Geest gedoopt zullen worden, die is nu gekomen!' 'Johannes doopte wel met water, maar u zult met de Heilige Geest gedoopt worden, *niet lang na deze dagen.*' Zoals de doop met water het begin was van een tijdperk, zo zal de doop met de Heilige Geest het begin zijn van een nieuw tijdperk. Dat nieuwe tijdperk, dat begint ná de hemelvaart. Je kunt dat eigenlijk al zien in vers 1 van Handelingen 1, waar Lukas zijn tweede boek opdraagt aan Theofilus, waarschijnlijk een hoge ambtenaar in Rome. Het eerste boek was het Evangelie van Lukas, en nu schrijft Lukas: 'Het eerste boek heb ik gemaakt, o Theofilus, over alles wat Jezus *begonnen* is te doen en te onderwijzen, tot op de dag waarop Hij opgenomen is.' Dus dat was fase één: het werk van Jezus op aarde, tot de dag van Zijn hemelvaart. En nu begint fase twee, de fase waarin Jezus verder gaat met Zijn werk, namelijk: door de Heilige Geest!

En met het oog op die nieuwe fase in Zijn werk geeft Jezus hier vier opdrachten. En die opdrachten zijn niet alleen van belang voor de discipelen, maar ook voor ons. Want Jezus geeft niet

alleen een paar losse opdrachten mee, nee, Jezus geeft ook een houding mee. Deze vier samen vormen de manier van werken, van leven, die Hij verwacht van Zijn volgelingen. Vier opdrachten.

1. Blijf bij de Bron

Ten eerste: niet weggaan, blijf bij de Bron! Vers 4: 'En toen Hij met hen samen was, beval Hij hun dat zij niet uit Jeruzalem weg zouden gaan...' In de oorspronkelijke Griekse tekst staat een woord dat je ook anders kunt vertalen. Hier staat: 'En toen Hij met hen samen was...' Je kunt ook vertalen: 'Toen Jezus met hen aan het eten was...' In ieder geval is het een rustig samenzijn. Jezus neemt tijd voor Zijn discipelen en zij krijgen rustig de tijd met Hem. En je zou kunnen zeggen: daar begint alles! In de rust van de ontmoeting met Jezus.

'En ga dan ook niet weg uit Jeruzalem,' zegt Jezus. Jeruzalem is de stad die door God is uitgekozen, waar Hij woont, in de tempel, die nog overeind staat als Jezus dit zegt.

Blijf dus dicht bij je Bron. Dat is het eerste. En dat geldt ook voor ons, als een levenshouding: blijf dicht bij de Bron. Blijf dicht bij Jezus. Hij neemt rustig de tijd voor jou, koester je maar in Zijn aanwezigheid. Neem tijd voor stille tijd met Hem. Neem tijd voor de Bijbel. En neem ook tijd voor de kerk. Gewoon om er te zijn. Natuurlijk: de ene keer neem je er wat meer van mee dan de andere keer, maar is dat zo erg? Je bent hier toch niet alleen om iets te krijgen? Je bent er toch allereerst om iets te geven? Je lofied aan God, je gebed voor Hem, en je liefde en aandacht voor de mensen om je heen?

Jezus zegt: 'Blijf nu eerst maar eens rustig in Jeruzalem.' Blijf bij je Bron. In het noemen van Jeruzalem klinkt ook de verbondenheid door met het volk Israël. Want dat is het volk waarmee God Zijn verbond opgericht. En in dat verbond mogen wij delen, als gelovigen in Jezus uit alle volken. Misschien heb jij moeite met de politiek van de Israëlische regering, maar dat neemt die band niet weg. Je kunt het ook moeilijk hebben met iemand in je familie, met wie je het helemaal niet eens bent, maar dat neemt de band niet weg. Ook God heeft het soms moeilijk met het volk Israël, zoals Hij het soms ook moeilijk heeft met jou, en met mij! Maar Hij blijft trouw! En dat vraagt Hij ook van ons: blijf trouw aan Zijn volk, het volk van het verbond: het volk Israël, maar ook de wereldwijde kerk, waar je eigen plaatselijke kerk weer deel van uit maakt.

Blijf dicht bij de bron, dat is het eerste. Wat ontzettend mooi als je kind dat leert, van jongsaf aan. Als je kind

vertrouwd raakt met de Bijbel, en zo ook met de God van de Bijbel. Lees uit die Bijbel. Doe het maar bij de maaltijden, dat is een prachtig moment. En leer je kind om dichtbij God te komen in het gebed: 's morgens vroeg, 's avonds voor het slapen gaan. We hebben net gezongen uit Psalm 92: 'Die in Gods huis geplant zijn, zij bloeien in Gods licht'. Dat is het: dicht bij de bron blijven, en dan staat er ook: 'Zij zullen vruchten dragen tot in de ouderdom.' Dat wens je toch Lauren en Efraïm toe? En God verlangt daarnaar voor ons allemaal!

2. Leer verwachten

Het tweede, dat is het verwachten. Vers 4: 'En toen Hij met hen samen was, beval Hij hun dat zij niet uit Jeruzalem weg zouden gaan, maar de belofte van de Vader zouden *verwachten*, die u, zei Hij, van Mij gehoord hebt...' Die belofte van de Vader, dat is de belofte van de Heilige Geest. Die Heilige Geest is inderdaad door de Vader beloofd, al in het Oude Testament. Bijvoorbeeld in Joël 2: 28: 'Daarna zal het geschieden dat Ik Mijn Geest zal uitstorten op alle vlees: uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw

ouderen zullen dromen dromen, uw jongemannen zullen visioenen zien. Ja, zelfs op de dienaren en op de dienaressen zal Ik in die dagen Mijn Geest uitstorten.' Of denk aan Jesaja 32: 15: 'Totdat over ons uitgegoten wordt de Geest uit de hoogte. Dan zal de woestijn tot een vruchtbaar veld worden en het vruchtbare veld zal als een woud beschouwd worden.' Enzovoort, God komt met rijke zegen! En Jesaja 44: 2 en 3: 'Wees niet bevreesd, Mijn dienaar Jakob, Jesjuron, die Ik verkozen heb. Want Ik zal water gieten op het dorstige en stromen op het droge. Ik zal Mijn Geest op uw nageslacht gieten en Mijn zegen op uw nakomelingen.' De belofte van de Vader! En Jezus zegt: 'Verwacht die belofte!' Wat is dat eigenlijk, 'verwachten'? Nou, jullie hebben een periode achter de rug waarin je 'in verwachting' was. Dat wil zeggen: 'wachten op iets of iemand waarvan je weet dat die eraan komt'. Jezus zegt: 'Verwacht het... van God!' Want het is de 'belofte van de Vader'. Zó mag je uitkijken naar de Heilige Geest! Dat geldt voor jezelf. Wees niet bang voor de toekomst, maar verwacht het van God! Hij zal komen met Zijn Geest en je leiden, troosten, helpen, aanmoedigen.

Dat geldt ook voor je kind, als je een kind mag hebben. Nú laat je je kind dopen met water, maar je mag er verwachtingsvol naar uitkijken dat God dat kind zal dopen met de Heilige Geest! Je mag opnieuw 'in verwachting zijn', maar dan van de geestelijke geboorte van je kind. Niet voor niets is je kind óók gedoopt in de naam van de Heilige Geest, en de Heilige Geest belooft daarmee: 'Ik zal in je kind werken, in zijn of haar hart.' Tegelijkertijd is het ook spannend. Aan God zal het niet liggen, maar hoe stelt je kind zich op? Het leven is ook spannend, zoveel weten we niet... 'Verwachten' dat betekent ook: wachten. En wachten is moeilijk, wachten duurt lang. Misschien vind jij een doopdienst gewoon heel moeilijk en confronterend, omdat je al zo lang wacht op een kind. En dan is het vandaag ook nog eens moederdag... Wat mooi dat je er dan toch bent, of dat je toch meekijkt. Of misschien zijn er andere dingen waarvan je zegt: 'Ik wacht al zo lang, ik word zo moe van het wachten...'

En laten we eerlijk zijn: wij weten niet hoe God ons leven leidt. Er blijven altijd zoveel vragen. En tóch, tóch mag je zeker weten: als je uitkijkt naar God, naar de Heilige Geest, dan zal Hij altijd komen en je geven wat je nodig hebt. De Heilige Geest is de Trooster, de Bemoediger, de Helper, je Steun en Toeverlaat.

Wachten, het is ongelooflijk moeilijk. Want wachten betekent: de controle uit handen geven. Je leven is van God. Het gaat erom dat je het van Hem verwacht, alléén van Hem.

Er is een oud verhaal over Saint-Patrick. Patrick groeide op als Romeinse jongen in Engeland, waar de Romeinen de dienst uitmaakten in de vierde en de vijfde eeuw. Hij werd gekidnapt door leren, en als slaaf naar Ierland gebracht, waar hij moest werken als herdersjongen. Maar hij wist te ontsnappen en kwam terecht in Gallië, in Frankrijk. Daar werd hij priester, en vervolgens ging hij terug naar het land van zijn slavernij, naar Ierland. Vele, vele mensen kwamen tot geloof, op een dag kreeg Patrick het verzoek van de koning, koning Aengus, om te komen vertellen over Jezus. Dat deed Patrick en óók de koning kwam tot geloof. Hij vroeg aan Patrick om gedoopt te mogen worden. Patrick stemde toe, en in het kasteel van de koning werd een doopvont gemaakt, zo groot dat de koning daarin kopje onder zou kunnen gaan.

Op de dag van de doop was het kasteel vol gasten. Patrick en de koning stonden bij de doopvont. Patrick begon te bidden, en hij deed dat zo vurig dat hij zijn handen ten hemel hief, met in zijn éne hand zijn staf. Maar zijn staf had aan de onderkant een scherpe punt. En wat deed Patrick? Al biddend stak hij per ongeluk zijn staf in de voet van de koning. Het bloed stroomde uit de wond, maar Patrick was nog steeds aan het bidden, hij merkte niets en de koning zei niets. Vervolgens stapte Patrick het water in en pas toen hij omkeek, zag hij dat de voet van de koning aan het bloeden was. Hij zei niets, riep de koning en doopte hem. Pas toen de hele ceremonie over was, zei hij: 'O koning, vergeef me, per ongeluk heb ik uw voet verwond!' En wat zei de koning: 'O? Ik dacht dat het onderdeel was van de ceremonie!'

In feite had die koning goed begrepen waar het in de doop om draait. Want als je gedoopt wordt, dan betekent dat, dat je niet meer van jezelf bent, maar het eigendom van God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. En bij elke stap die je voortaan zet, is het éérs de vraag: 'Heer, wat wilt U?' Eerst wachten, eerst verwachten, dan pas in actie komen. Niet meteen zelf gaan rennen en vliegen, nee, eerst alles verwachten van God. Als je een litteken aan je voet nodig zou hebben om dat te onthouden, dan zou dat litteken een zegen zijn.

Leer het je kind, alsjeblieft, om te bidden bij belangrijke keuzes. Als je een school gaat kiezen: bid ervoor. En als je een middelbare school gaat kiezen; bid samen met je kind. Leer je kind bidden voor een goede studiekeuze, voor een gelovige partner, noem maar op. Het geldt voor ons allemaal dat we het steeds wéér moeten leren: niet meteen gaan rennen, maar éérs bidden, éérs het verwachten van God Zelf.

3. Ontvang de Heilige Geest

Jezus zegt: 'Blijf bij de Bron en verwacht de belofte van de Vader.' En dan? Wat is het derde? Vers 5: '... want Johannes doopte wel met water, maar u zult met de Heilige Geest gedoopt worden, niet lang na deze dagen.' Het derde is: de Heilige Geest ontvangen. Is dat een opdracht? Nee, je krijgt iets! Gelukkig maar! Je mag de Geest ontvángen. Als een geschenk. Misschien heb je weleens het gevoel: 'Moet ik niet méér met de Heilige Geest?!' Dat kan je rusteloos maken. Maar de Geest hoeft je alleen maar te ontvangen. Zo zegt Jezus het ook in Johannes 20: 22: 'Ontvang de Heilige Geest.' Alleen: wees er wel kláár voor om de Geest te ontvangen. Dat is niet vanzelfsprekend. Want dat betekent: ontvankelijkheid, overgave. Je kunt ook christen willen zijn op jóúw manier, op jóúw voorwaarden. 'Ja, ik wil wel geloven, maar ik ga níét...' Nou, en dan komt er iets. Als je zó wilt geloven, vergeet het dan maar. Nee: ontvang de Heilige Geest. 'U zult met de Heilige Geest gedoopt worden', helemaal, kopje onder. Zo staat het er ook letterlijk in het Grieks; 'U zult *in* de Heilige Geest gedoopt worden.' En dan wil je nog maar één ding: Jezus volgen, waar Hij ook met je heen gaat. Dat is het derde: dat je de Heilige Geest ontvangt.

4. Wees getuige van Jezus

En tenslotte het vierde. Vers 8: 'U zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal; en u zult Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde.' Door de Geest word je vanzelf een getuige. Want je kunt het niet meer verborgen houden: je liefde voor God, je liefde voor Jezus. Hij is jouw alles! Ook al kóst het je álles. Want in onze vertaling staat: 'U zult Mijn *getuigen* zijn', maar weet je welk woord er staat in het Grieks? Er staat het woord 'martures', denk aan het Engels: 'martyrs', martelaren. Als getuige kun je ook geroepen worden om te lijden voor Jezus. Maar als je dicht bij die Bron leeft, dan kún je Hem niet meer verloochenen. Je wílt Hem ook niet meer verloochenen, je kunt niet meer zonder Hem! Want leven met Jezus, dat is zó kostbaar, zó waardevol, zó rijk, zó diep, zó eindeloos goed... Daar heb je alles, maar dan ook alles voor over! En vroeg of laat zullen de mensen om je heen het zien, het opmerken. Vroeg of laat zullen er mensen zijn, die mee gaan doen, die mee gaan verlangen, die Jezus zullen ontdekken als hun Redder.

Vier opdrachten van Jezus. Een nieuwe manier van leven: dicht bij de Bron, vol verwachting, ontvankelijk voor de Heilige Geest, en dankzij die Geest getuige in de wereld.

'Johannes doopte wel met water, maar u zult met de Heilige Geest gedoopt worden, niet lang na deze dagen.' Die belofte is vervuld. Het is Pinksteren geworden. En wij mogen, geleid door de Heilige Geest, toeleven naar die nieuwe toekomst, die volgende belofte, 'als werkelijkheid wordt dat het oog van de volken zich niet meer vergeefs naar de horizon richt, maar het morgenrood rijst dat Zijn komst met de wolken verkondigt in duizenden kleuren van licht.' Amen.